

3. Påverkas svaret på fråga 1 av om det dominerande företaget saknar regulatorisk skyldighet att leverera i grossistledet, utan istället har valt att göra detta på eget initiativ?
4. Utgör det en förutsättning för att ett förfarande av det slag som beskrivs i fråga 1 ska utgöra ett missbruk att det föreligger en konkurrensbegränsande effekt och hur ska denna effekt i så fall närmare bestämmas?
5. Påverkas svaret på fråga 1 av graden av marknadsstyrka som det dominerande företaget åtnjuter?
6. Är det en förutsättning för att ett förfarande av det slag som beskrivs i fråga 1 ska kunna utgöra ett missbruk att det företag som genomför förfarandet har en dominerande ställning både i grossistledet och i slutkundledet?
7. Måste, för att ett förfarande enligt punkt 1 ska utgöra missbruk, varan eller tjänsten som det dominerande företaget tillhandahåller i grossistledet vara oumbärlig för konkurrenterna?
8. Påverkas svaret på fråga 1 av om det är fråga om leverans till en ny kund?
9. Utgör det en förutsättning för att ett förfarande av det slag som beskrivs i fråga 1 ska kunna utgöra ett missbruk att det dominerande företaget kan förväntas vinna tillbaka gjorda förluster?
10. Påverkas bedömningen av fråga 1 av om det är fråga om ett teknikskifte på en marknad med stora investeringsbehov, t.ex. med avseende på rimliga etableringskostnader och eventuellt behov att sälja med förlust under en etableringsfas?

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Motpart: Loyalty Management UK Limited

Tolkningsfrågor

”En skattskyldig person (främjaren) driver ett program, i vilket flera aktörer deltar, för att belöna lojala kunder (systemet) och har för detta ändamål ingått följande avtal:

- i) Avtal med olika företag kallade 'sponsorer', enligt vilka sponsorerna delar ut 'poäng' till kunder (samlare) som förvärvar varor och tjänster från sponsorerna. Enligt samma avtal betalar sponsorerna främjaren.
- ii) Avtal med samlarna vilka innehåller bestämmelser enligt vilka sponsorerna, när de förvärvar varor och tjänster från sponsorerna, får poäng som de kan lösa in mot varor och tjänster.
- iii) Avtal med olika företag (nedan kallade inlösare) enligt vilka inlösarna bland annat åtar sig att tillhandahålla varor och/eller tjänster till samlare till ett lägre pris än vanligt eller kostnadsfritt, när en samlare löser in poängen, mot att främjaren betalar en 'serviceavgift' som beräknas i förhållande till antal inlösta poäng hos inlösaren under den aktuella perioden.

1. Hur ska mot denna bakgrund artiklarna 14, 24 och 73 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006⁽¹⁾ (tidigare artiklarna 5, 6 och 11 A.1 a i rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977⁽²⁾) tolkas med avseende på främjarens betalningar till inlösarna?

2. Ska dessa bestämmelser i synnerhet tolkas så att de betalningar främjaren gör till inlösarna ska anses som

- a) ersättning för endast de tjänster som inlösarna tillhandahåller främjaren eller
- b) ersättning för endast de varor och/eller tjänster som inlösarna tillhandahåller samlarna eller

Begäran om förhandsavgörande framställd av House of Lords (Förenade kungariket) den 6 februari 2009 – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mot Loyalty Management UK Limited

(Mål C-53/09)

(2009/C 90/20)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

House of Lords (Förenade kungariket)

c) ersättning för både tjänster som inlösarna tillhandahåller främjaren och varor och/eller tjänster som inlösarna tillhandahåller samlarna?

3. Om svaret på fråga 2 är c, och serviceavgiften utgör ersättning för inlösarnas två tillhandahållanden, det enda till främjaren och det andra till samlarna, enligt vilka gemenskapsrättsliga kriterier ska det fastställas hur en avgift såsom serviceavgiften ska fördelas mellan dessa två tillhandahållanden?"

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, EUT L 347, s. 1

⁽²⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

Begäran om förhandsavgörande framställd av House of Lords (Förenade kungariket) den 9 februari 2009 – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mot Baxi Group Limited

(Mål C-55/09)

(2009/C 90/21)

Rättegångspråk: engelska

Hänskjutande domstol

House of Lords

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Motpart: Baxi Group Limited

Tolkningsfrågor

"A En beskattningsbar person driver en säljkampanj som administreras av en reklam- och marknadsföringsbyrå (medan kallad byrån) och som innebär att poäng delas ut till den beskattningsbara personens kunder i samband med att kunderna köper den beskattningsbara personens varor.

B Kunderna kan lösa in poängen och mottar härvid kostnadsfritt bonusvaror från byrån.

C Den beskattningsbara personen har träffat avtal med byrån om att till byrån betala rekommenderat detaljhandelspris för bonusvarorna.

1. Hur ska mot denna bakgrund artiklarna 14, 24, 73 och 168 i mervärdesskattedirektivet ⁽¹⁾ (tidigare artiklarna 5, 6, 11 A.1 a och 17.2 i sjätte direktivet ⁽²⁾) tolkas med avseende på betalningarna från den beskattningsbara personen till byrån?

2. Ska dessa bestämmelser närmare bestämt tolkas på ett sådant sätt att den beskattningsbara personens betalningar till byrån ska betraktas

a) endast som vederlag för de tjänster som byrån tillhandahåller den beskattningsbara personen,

b) endast som vederlag som betalas av den beskattningsbara personen i egenskap av tredjeman för tillhandahållandet av varor från byrån till kunderna,

c) delvis som vederlag för de tjänster som byrån tillhandahåller den beskattningsbara personen och delvis som vederlag för tillhandahållandet av varor från byrån till kunderna, eller

d) som vederlag för tillhandahållande av både reklam- och marknadsföringstjänster och bonusvaror från byrån till den beskattningsbara personen?

3. Om svaret på fråga 2 är att betalningarna ska betraktas delvis som vederlag för de tjänster som byrån tillhandahåller den beskattningsbara personen och delvis som vederlag som den beskattningsbara personen betalar till byrån i egenskap av tredje man för byråns tillhandahållande av varor till kunderna, enligt vilka gemenskapsrättsliga kriterier ska det fastställas hur betalningen ska fördelas mellan dessa två tillhandahållanden?"

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

⁽²⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1 s. 28).